HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

Jézus Krisztus mondja: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20)

XXVIII. évf. 2. szám
2019. április

A FELTÁMADOTT

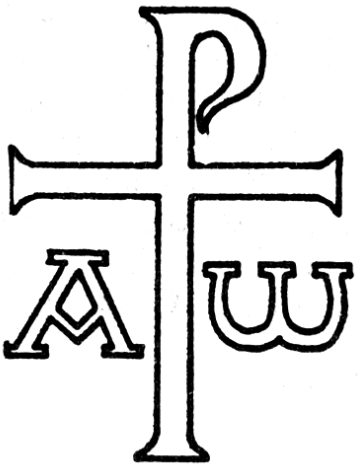

Szeretjük a biztonságot. Nem csak az ember, hanem minden élőlény: növény és állat egyaránt. A maguk módján – ahogyan Isten a teremtés rendjének részeként kezdettől fogva azt beléjük kódolta – törekszenek is rá. Jobban érezzük magunkat, ha van biztonságérzetünk, ha van kire és mire számítanunk. Ha nem vagyunk egyedül, vagy másoknak kiszolgáltatottak. Ez azonban nagy csapda: könnyen áldozatává eshetünk a magunk által kreált biztonságnak. A pénzzel, biztosításokkal, kerítésekkel, falakkal, vagy akár családdal, barátokkal, előnyös kapcsolatokkal kialakított védelem kiszámíthatatlan módon omolhat össze, hagyhat cserben. Másrészt, ha mindez csupán érzés (biztonságérzet) marad, megint csak ámítás, önbecsapás, hisz egyik napról a másikra megváltozhat.

Éppen ezért, Jézus nem így adja – ahogyan a világ adja. Az általa felajánlott biztonság nem délibáb, változékony, múlékony földi valóság, hanem a legvalóságosabb. Amit nem egyszerűen érezni, hanem hit által tudni lehet. Miért tudhatom? Azért mert Ő ígérte meg: „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Kell ennél nagyobb biztosíték félelmeim, aggódásaim, szorongásaim ellen? Ha igen, akkor meghazudtolom Jézust. Nem csak ebben az ígéretében, hanem minden másban, amit tett. Megkérdőjelezem halálát, feltámadását, szeretetét, hatalmát. Kétségbe vonom kizárólagos istenségét. Aki ebben az állapotban marad, menthetetlenné válik. Sodródik a széles úton, aminek vége a kárhozat – az Isten nélküli lét. Az Ő szeretetéről tanúskodik az, hogy még földi szolgálata során figyelmeztette és egyben bátorította övéit: „veletek vagyok”. Ma is szól hozzánk ez az ige. Jézus Krisztus része akar lenni földi életüknek. Mert itt dől el, hogy azután is része lesz-e. Ha itt elutasítom, és nem kell a jelenléte, akkor az örök létemből is kiszorítom, és nem élet lesz az, hanem szenvedés: kárhozat. Miért van szükségem Jézus jelenlétére? Mert nélküle minden elromlik, darabokra hullik. Minden kudarc lesz: a terveim, céljaim, akarásom, igyekezetem. Nem lesz igazi örömöm és boldogságom – semmi, ami maradandó és az életemnek értelmet adó.

Fogadjuk el hát Jézus jelenlétét! Nem csupán úgy általában a világban, hanem a magunk életében is! Engedjük, hogy hatalmát megmutassa rajtunk és bennünk. Hogy neve általunk is megdicsőülhessen. Ez legyen küldetésünk, ne pedig múlandó célok és a világ kívánságának, emberek elvárásainak görcsös követése. Jézus felszabadult életet akar adni – az Ő jelenléte által.

Horváth-Hegyi Áron
lelkész

TÁJÉKOZTATÓ A PRESBITERI ÉS A KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉSEKRŐL

A Presbitérium egy alkalommal, 2019. április 4-én ülésezett a Széna téri Kistemplomban.

- Elfogadta az egyházközség 2018. évi gazdálkodásáról szóló beszámolóját.
- Jóváhagyta az egyházközség 2019. évi költségelőirányzatát.
- Jóváhagyta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola 2019/2020-as nevelési évében, illetve tanévében indítható csoportok és osztályok számát.
- Jóváhagyta az egyházközség fenntartásában működő iskolában a kötelező és szabadon választható tanórákat.
- Engedélyezte az egyházközség fenntartásában működő iskolában az intézményvezető számára a főállású pedagógusokéval megegyező mértékű cafetéria juttatást.
- Jóváhagyta az egyházközség fenntartásában működő iskolában a tankönyvellátás helyi rendjét.
- A Presbitérium ajánlást tett az egyházmegyei jelöltekre, küldöttekre: a nyíregyházi egyházi intézmények igazgatótanácsaiba, egyházmegyei jelölőbizottságba és nem lelkészi zsinati póttagra.
- A Presbitérium döntött a Lelkészi Hivatal egyes alkalmazottai munkaidejének mérséklése ügyében.

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

Tájékoztató a Luther téri Gyülekezeti Ház felújításáról

Amint arról már korábban beszámoltunk, a Magyarországi Evangélikus Egyház jelentős támogatást kapott a Magyar Kormánytól, melyből többek között a nyíregyházi Luther téri Gyülekezeti Házunk és Lelkészi Hivatalunk felújítása és bővítése is megvalósulhat.

A 240 millió forint összegbe kerülő munkálatokat tavaly decemberben, a karácsony előtti héten kezdte el a kivitelező, az Euro-Mádi Kft. A jóváhagyott tervek teljes körű, kívül-belül történő felújítást, illetve átalakítást és bővítést tartalmaznak.

A felújítás eredményként minden lelkésznek lesz külön irodája. A sarokszobai tárgyaló külön is megközelíthető lesz, nem csak az imateremből, de azzal továbbra is egybenyitható marad. Az imateremnek még egy része elválasztható lesz, így egyidejűleg 3 imacsoport párhuzamosan is tevékenykedhet benne anélkül, hogy zavarnák egymást.

Az imaterem mellett kap helyet a konyha és a szeretetvendégség céljaira kialakított helyiség, amely szükség szerint egyben az imaterem nagyobb befogadó képességét is biztosítja.

A főbejárattal szemben lesz a fogadó iroda, mögötte a gazdasági iroda, az után pedig a hivatal dolgozóinak szobája és mosdója.

Az épület keleti részében kap helyet a levéltár és könyvtár, a levéltárosi iroda, a vizesblokk és a raktárhelyiségek.

A bővítmény emeletén ifjúsági foglalkozásra alkalmas termet alakítunk ki. A Luther utcáról biztosítva lesz az épület akadálymentes megközelítése. A munkálatok befejezése augusztus végére várható.

Dr. Kovács László Attila igazgatólelkész

Böjti evangelizációs estéket tartottak egyházközségünkben

Mandabokorban március 4-7. között *Orbán Attila* szárazdi misszionárius lelkész hirdette az igét négy estén a többfunkciós közösségi házban, böjt kapujában: a hit útjáról, a Zsid 11,6-29 igeszakasz alapján. A számunkra már ismeretlen levélszerző figyelmeztetésével kezdődött a sorozat: *„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt”*. A világ teremtése óta ezt hirdetik a Szentírásban Isten emberei. Jézus hív az ő követésére, s aki benne él, új teremtésként célba ér. Majd a hit hősei közül hárman tanították életük példájával a mai gyülekezetet, hogyan kell járnunk az Istenbe vetett hit keskeny útján: *Ábrahám* döntése a változás elfogadására bátorít. Ő elindult Isten szavára, nem tudva, hová megy, így lett az ígéretben bízó hit példája. Áldozat nélkül ma sincs áldás! Vizsgáljuk meg magunkat: jó irányba változott-e az életünk? *Mózes*, az Isten embere a hűségre és a kitartásra ösztönöz, akit barátjának nevezett a Mindenható, mert kitartott, mint aki látja a láthatatlant. Mi is legyünk hűek mindhalálig, és kérjük Urunkat, tartson meg kegyelmesen az ő szolgálatában! *Nóé*, aki igaz ember volt és Istennel járt, tettével a hit által való megmenekülésről tanít. Életünk kősziklára épített ház legyen! S mindezek ismeretében, mi lehet a mi legfontosabb böjti feladatunk a hit útján járva? *„Ezért tehát mi is, akiket a bizonyságtevőknek ekkora fellege vesz körül, (…) Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, …”! (Zsid 12,1–2)*

A Kistemplomban március 11-15. között Zsarnai Krisztián esperes, V. körzeti parókus, Jézus és a samáriai asszony közismert története (Jn 4,1-42) alapján hirdette: a halálból az életre épült meg egy asszony élete, s ez ma is valóra válhat! Ennek a megtérési történetnek a lépéseit kísérhették nyomon estéről estére a Kistemplom új, fehér padsorait megtöltő gyülekezeti tagok. Az asszony a kút mellett a küszöbön állt, majd elindult az élet felé, és megérkezett, otthonra lelt Isten tróntermében. Az ő sorsa is hirdeti; a hívő élet feladata: másokat is Krisztushoz vezetni. Végül ennek a szolgálatnak a mélységeibe is bepillantást nyerhettek az úrvacsorával záruló sorozat hűséges hallgatói: „az asszonynak pedig meg is mondták: Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő (Jézus) a világ üdvözítője.” (42. v.)

Mindenki meghallhatja és megtudhatja ezt az örömhírt, mert az elhangzott kilenc igehirdetés hanganyaga elérhető a tudósító (garainyh.hu) személyes, valamint az V. körzet (mandabokor.lutheran.hu) gyülekezeti honlapján, ahol képek és videofelvételek is találhatóak a mandabokri evangelizációról: (https://mandabokor.lutheran.hu/?page_id=6246).

A rövid tudósítást egy 72 éve leírt gondolattal zárom, hogy az abban feltett kérdésre most mi is válaszolhassunk! Mi lesz velem? Túróczy Zoltán, erről az igeszakaszról tartott sorozatát így fejezte be: „Isten nagy dolgot tud véghez vinni egy ember által is, én általam is és te általad is. Mi lesz? Ami velem lesz, vajon az lesz-e, amit Isten szeretne, hogy lenne velem?” (Forrás: Szemtől-szembe Jézussal; Evangélikus evangélizáció, 1947. 61. o.)

Garai András

„Az Úr csodásan működik”

Az Úr 11 évvel ezelőtt megvilágosított afelől, hogy ami velem történt az már az én „Új életem” kezdete, az Ő kegyelmi ajándéka. Akkor még nem értettem, hogy miért van ez a nagy sietség? Énekeket kellett tanulnom, az Igét szomjaztam, elkezdtem olvasni érdeklődéssel a Bibliát és minden sorában gyönyörködtem. Azóta már sok mindent jobban értek az Úr világosságában, hogy mit miért kellett tennem. Sok-sok próbán keresztül csiszolt, formált, míg végre elérte velem, hogy rám bízhatta az Anyukám gondozását. Ehhez mindent előkészített: nyolc évvel ezelőtt Anyukámat a kórházi ágyon szólította meg az Úr, Zimányi József: Ahogy akarod c. kis könyvecskéjében leírtak által. Akkor bűnbánatra jutott, és többektől bocsánatot kért. Azóta őt is formálta, és megvédte minden bajtól, betegségtől, egészen ez év elejéig.

Két évvel ezelőtt az egyetlen fiútestvéremmel rendeznünk kellett a dolgainkat, a kényes kérdéseket. A valós és vélt sértésekért bocsánatot kellett kérnünk, aminek meglett a gyümölcse. Ami korábban nem működött, az most már jóra változott. Mivel a testvérem és családja ott él abban a faluban, ahol Anyukám, így nagy szükségem volt és jelenleg is van az ő segítségükre, az Anyukám gondozását illetően. Ma már ez csodálatosan működik, minden segítséget megkapok tőlük, amire szükségem van. Másfél évvel ezelőtt a férjemet vette kézbe az Úr, és két nagyon fontos dolgot neki is el kellett rendezni a családban. Benne is elkezdte a jót munkálni, amit tudunk, hogy be is fejezi majd a Krisztus Jézus napjára.

Két éve észrevettük, hogy Anyukám feledékenysége rohamosan növekszik, már nem nagyon lehet egyedül hagyni. 15 éve távozott el Apukám az örök hazába, Anyukám azóta egyedül élt saját otthonában Tiszadadán, Nyíregyházától 50 km-re. Özvegysége kezdetétől eleinte kéthetente látogattuk őt a férjemmel, és mindig tudtunk a gondjairól, igyekeztünk őt mindenben segíteni. 4 évvel ezelőtt olyan jeleket tapasztaltam, ami miatt már hetente haza kellett utaznom, és 1-2 napig ott is aludnom vele. Az utóbbi egy évben már heti 3 napig én voltam vele, 2 napig a gondozási szolgálat látta el, a hét végén pedig a testvéremék felügyelete alatt volt, mivel hallani sem akart arról, hogy hozzánk költözzön. Azt mondta, hogy Ő ott szeretne meghalni. El nem tudtam képzelni emberileg, hogy mi fog történni, **de az Úr csodásan működik**, és útja rejtve van.

Ez év január elején éppen az én ottlétemkor történt, hogy hirtelen megbetegedett. Hívtam az ügyeletet, majd a háziorvost, később éjjel pedig már a mentőt, s bevittük őt a nyíregyházi kórházba. Ott először a belgyógyászatra irányították, ahol a kezelő orvosa kálium hiányra gondolt, de amikor pár nap múlva ez a hiány rendeződött, és a probléma kezdődött újra, akkor már nem tudták, hogy mi a baj okozója a többszöri ultrahangos vizsgálatok után sem.

Az orvos azt mondta, hogy idős lévén (95 éves) a műtétet már nem bírná ki a szervezete, így ez nála már nem jöhet szóba, ezért nyugodjunk bele, hogy majd szép lassan elalszik. Ezt követően imádkoztunk Anyukámmal, az esti éneket is együtt elénekeltük, elköszöntem tőle és hazajöttem. Itthon is imádkoztam érte és kértem az Urat, hogy ha lehet, gyógyítsa meg, de ha nem, akkor az Ő kegyelme kísérje el őt az Ő országába. Miután mindent az Úr kezébe letettem, és a testvéreméket is tájékoztattam, próbáltam elaludni. Este 10 órakor csörgött a telefon, és meglepetésemre Dr. Béres Ildikó sebész orvos telefonált: közölte velem, hogy az Anyukámat meg fogják műteni, ami bár kockázatos, de életmentő beavatkozásra van szüksége. Megköszöntem neki és végig imádkoztam a műtét alatt. Egy óra múlva ismét felhívott a doktornő, és közölte velem, hogy Anyukám sikeresen túl van a műtéten, bélelzáródás okozta a bajt, de már jók voltak az értékei. Elmondta még, hogy másnap hol találhatom meg Anyukámat. Másnap

reggel pedig 7 órakor a belgyógyászatról az éjszakai ügyeletes orvos is felhívott, hogy közölje velem az éjszaka történteket.

Csodáltam az Úr életmentő szeretetét, ahogyan őrzi, védi az övéit. Megtapasztaltam, hogy a bajban mindenütt ott volt velünk. Az orvosok, az ápolók tudását, segítőkészségét, az Anyukám maximális ellátását biztosította mindvégig a kórházi tartózkodása alatt. Számomra is mindig mindenütt ajtót nyitott, erőt, türelmet, szeretetet, békességet adott, alázatra tanított. A betegek, akik mellette feküdtek, könnyes szemmel hallgatták imádságunkat, esti énekünket, amit hangosan kellett mondanunk, mivel Anyukámnak nagyon rossz a hallása.

A férjem is minden segítséget meg tudott adni számunkra, éppen akkor nem betegeskedett. Három hét után gyenge állapotban hazakerült hozzánk Anyukám a kórházból, nem a saját otthonába, mivel azóta is 24 órás felügyeletre van szüksége. Az itthoni felépüléséhez is segítséget kaptunk a házhoz rendelt gyógytornász által. Anyukámnak az Úr megadta azt a békességet, amit Ő nem úgy ad, mint a világ… Minden nap imádkozom érte, hogy ez a békessége megmaradjon. Anyukám jól érzi magát velünk, nem vágyik a régi otthonába. Vannak nehézségek, de ezeket a feladatokat az Úr segítségével megoldjuk. Mintha mindennap vasárnap lenne, sokszor úgy érzem. Végre együtt vagyunk mindhárman. Ahogy átformálta az Úr Anyukámat, teljesen megváltoztatta, a régi természete elmúlt és újat, békéset kapott, ami számunkra is áldássá lett. Mi is igyekszünk ezt a szolgálatunkat férjemmel együtt az ő épülésére és az Úr dicsőségére tenni. Ehhez minden nap kérjük, hogy mutassa meg az Ő akaratát, és adjon nekünk a szolgálathoz erőt, türelmet, bölcsességet, szeretetet, józan észt. Ebben bízva kezdjük el a mindennapjainkat és este pedig boldog örömmel nyugtázzuk azt, hogy mindazt, amire szükségünk volt megadta az **Úr, aki csodásan működik…**

Zalai Lászlóné

Örömre teremtettünk

Kedves testvérek! Örömre teremtettünk! Amikor Isten elhatározta, hogy embert teremt a saját képmására, akkor arra is gondolt, hogy az ember örvendező lény lehessen. Ez Isten terve az életünkkel. Mindannyiunkéval. Örömre teremtette az embert kisgyermek korától fogva. Arra, hogy önfeledten tudjon kacagni, amikor a felkelő nap sugarai beosonnak az ablakon, és megvilágítják a levegőben a porszemek táncát. Hogy gyönyörködjön a madarak vidám csicsergésében, az eső utáni tündöklő szivárványban. Mikor Isten megteremtette a világot, látta, hogy minden, amit teremtett, jó, és minden, amit teremtett, szép. Miután Jézus megkeresztelkedett, leszállt a Szentlélek, mint galamb, és egy hang így szólt: „Te vagy az én szeretett Fiam, Benned gyönyörködöm”. Ézsaiás könyvében pedig ezt mondja az Úr a népnek: „Gyönyörködöm bennetek, mint kedves illatú áldozatban”. Isten tud népe láttán és Fia láttán örülni és gyönyörködni. Azt szeretné, ha a mi életünkben is helyet kapna az öröm, a gyönyörködés.

Ez nem mindig olyan egyszerű, mint ahogy első hallásra tűnik, hiszen nem csupán örömteli események vannak az életünkben. Eszünkbe juthat itt akár a böjt is. A böjt olyan 40 nap, mikor Nagypéntekre, Krisztus értünk való szenvedésére és halálára gondolunk. Isten azonban ebben is örömöt készített a számunkra. Öröm, hogy Krisztus önként vállalta érünk a keresztet. Hogy annyira szeretett bennünket, hogy még az életét is odaadta, a saját életével fizetett, hogy nekünk az Atyánál örök üdvösségünk legyen. Öröm azért is, mert Krisztus nem maradt a halottak között, hanem feltámadt, és élő Úrként tekinthetünk Rá. Helyet készített számunkra Isten országában, és vár bennünket. És öröm azért is, mert ezen a komor böjti úton is szemmel tart

bennünket, és felhívja a figyelmünket az örömre. Nem hagyja, hogy saját életünk terhei, félelmeink vagy bűneink súlya annyira lehorgasszák fejünket, hogy még Krisztus fényét se vegyük észre. Amikor már épp beleroskadnánk terheink hordozásába, igéjével vagy csodáival rámutat, hogy nincs miért csüggednünk.

Azt hiszem, alapvetően sok mindenért aggódunk. Amíg az ember Édenben csak Isten szavára figyelt, együtt járt-kelt vele szellős alkonyatkor, mindent megosztott az Úrral, akár ötlete, akár kérése, akár kérdése támadt, addig egység volt Isten és ember között. Mikor azonban az emberpár úgy látta, ők már jobban tudják a dolgukat, mint Isten, hogy kívánatos az a gyümölcs, mert okossá tesz, és ezért rossz nem származhat belőle, mióta az ember úgy érzi, tud jobbat kitalálni, mint Isten, azóta megjelent a kétség. Kétség abban, hogy Isten valóban csak a javunkat akarja-e, valóban van-e hatalma mindent úgy alakítani, hogy nekünk jó legyen, biztose, hogy az Ő kezében vannak legjobb helyen a dolgaink vagy jobb lenne, ha átvennénk az életünk felett az irányítást? Hiszen látjuk a lehetőségeinket, képességeinket, szükségleteinket. Tudunk tanulni, küzdeni, el tudjuk érni, amit akarunk. És azt érjük el, amire érezzük, hogy szükségünk van, mert tudjunk, mi jó nekünk. Az ember a bűneset, vagyis az Istentől való elfordulás óta természete szerint kételkedik. Kételkedik Isten jóakaratában, hatalmában, olykor létében. Megszűnt az egység, így megjelent a kétség.

Az aggódás már magából az ember voltunkból is adódik. Aggódunk, hogy nem szűnik-e meg a munkahelyünk, hogy lesz-e miből kifizetnünk a számlákat, hogy mit eszünk a hónap végén, hogy miből fizetjük a gyermekeink taníttatását. „Több az élet a tápláléknál és a test a ruházatnál?” De vajon meg tudjuk-e még különböztetni a célt az eszköztől? Tudjuk-e még, hogy mi az, amiért valójában küzdünk, és mi az, ami csak ahhoz kell, hogy legyen erőnk azért a fontosabb dologért küzdeni?

Gyakran már nem is azért dolgozunk, hogy legyen mit ennünk, hanem azért, hogy minél finomabbakat ehessünk. Nem azért dolgozunk, hogy legyen hol laknunk, hanem hogy minél csinosabb házban élhessünk, hogy sokan felfigyeljenek rá, hogy némelyek még talán irigyeljék is, ahogyan élünk. Rengeteget dolgozunk, és rengeteget aggódunk ezek miatt. Pedig a Mennyei Atya gyermekei vagyunk. Ő tudja, mire van szükségünk. Tisztában van vele, hogy mik a feltételei annak az életnek, amelyet Ő alkotott. És mivel Atyánk, azt szeretné, hogy boldogok legyünk, hogy éljünk általa, és mindent meg fog tenni, mindent meg fog adni, amire szükségünk van. Ad élelmet a hollónak, ad tápanyagot és szép öltözetet a mezei liliomnak. Nem úgy adja, hogy semmit sem kell érte tenniük. Ha a holló nem repülne, és nem keresne táplálékot, valószínűleg éhen halna. Ha a virágok nem használnák a gyökereiket, hogy felvegyék a földből a vizet, hamar elhervadnának. Isten tehát általában nem úgy akar gondoskodni az emberről, hogy készen az ölébe tesz mindent, de ismer bennünket annyira, hogy olyan feladatokat adjon, amelyekre képesek vagyunk. A növények nem lennének képesek szőni és fonni, de amit tudnak, megtesznek. A madarak sem tudnának csűrt építeni és abba gyűjteni aratás után, de amire lehetőségük van, megteszik. Isten nem gondatlan, hanem gondtalan életre hív bennünket. Jézus azt is megmondta, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik. Az aggodalmaskodás helyett tehát sokkal fontosabb, hogy Istenben, az Ő szavában, ígéreteiben bízzunk.

Jézus arra tanít, hogy kérjünk, és adatik nekünk. Az aggódó hallgatóit kicsinyhitűnek nevezte. Az aggódás tehát a gyenge hit jele. De nem csupán ennek jele, hanem gyengítője is a hitnek. Először az ember nem biztos abban, hogy Isten valóban csak a javát akarja, hiszen akkor

miért ne ehetne a jó és a rossz tudásának fájáról. Mivel már nem teljesen biztos abban, hogy Isten csak jót akar, afelől is aggódik, hogy vajon meglesz-e majd mindene, és ez tovább gyengíti az Úrba vetett hitét. Mindannyian ismerjük ezeket az egymásból következő, egymást erősítő folyamatokat. De mégis hogy tudnánk ebből kilépni? Mivel lehetne ezt a láncreakciót megszakítani? – Ami ilyenkor segíteni tud, az az imádság. Ez az, ami kiemel bennünket földi életünk egysíkú valóságából, az Istenre irányítja a figyelmünket, felemeli tekintetünket, kiemel saját helyzetünkből.

A tanítványok Jézust kérik, hogy tanítsa őket imádkozni. Ő az, aki arra hív, hogy általa mi is Atyánknak szólítsuk a mindenség Urát és Teremtőjét. Gondoljunk bele egy pillanatra, hogy az az Isten, aki mindent, a napot, a holdat, az összes bolygót és csillagot, hegyeket és óceánokat teremtett, türelmesen és kíváncsian figyel minden egyes sóhajunkra. Jézus arra hív, hogy gyermeki bizalommal kérjünk Tőle, úgy, mint mikor a szökőkút peremén sétáló gyermek gondolkodás nélkül hátra nyújtja a kezét, mikor megbillen, mert tudja, hogy mögötte van az édesapja, és hogy nem hagyja, hogy baja essen. Arra bátorít, hogy merjünk bármilyen nehézségünkkel elé állni, hogy szüntelen imádkozzunk. Mikor imádkozni tanította követőit, egy olyan imát tanított nekik, amely csupa kérésből áll, mert azt szeretné, ha mi is mernénk az Atyától bármikor és bármit kérni. Azt hiszem, ez egy egészen csodálatos dolog. Van egy hatalmas Isten, aki mindent a kezében tart, minden felett van hatalma, és mégis fontos neki, hogy mi, aprócska emberek mit szeretnénk. Péter így ír levelében: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert Neki gondja van reátok”. Gondja van minden egyes emberre, rád és rám is. Kezünkbe adta annak a lehetőségét, hogy megszólíthassunk a Mindenség Urát, hogy kérhessünk tőle bármit. Éljünk ezzel a lehetőséggel bátran. Ez nem azt jelenti, hogy többé semmivel sem kell törődnünk, Isten úgyis megoldja helyettünk. Nem is azt jelenti, hogy minden, amit kérünk, azonnal a mi akaratunk szerint fog teljesülni, hiszen a Gecsemáné kertben Jézus is kérte, hogy ha lehetséges, múljék el tőle a keserű pohár, mindazonáltal ne az Ő akarata legyen meg, hanem az Atyáé. Nem biztos, hogy minden kérésünk teljesülését látjuk, és nem biztos, hogy mindent akkor cselekszik meg az Isten, mikor azt mi gondolnánk. Az viszont biztos, hogy ha rábízzuk az életünket, akkor nem lesz többé mitől tartanunk. …

Nekünk van lehetőségünk, hogy mindenünket az Úrnak adjuk. Legyen hozzá bátorságunk is, hiszen az Ő kezében értékessé, kinccsé változik az, ami olyan értéktelennek tűnik. Nem a fáradozástól szabadít meg Isten, hanem az aggódástól, hiszen egészen bizonyosak lehetünk afelől, hogy nála jó kézben lesz az életünk. Ez a mi reménységünk. Isten gondoskodik rólunk. Nem csupán földi életünkről, a napi betevőről és a ruházatról, hanem örök életünkről is, melyet már előkészített számunkra Jézus Krisztusban. Nincs miért aggódnunk, hiszen az Úr viseli gondunkat. Ezzel az örömmel élhetjük életünket, és ezt adhatjuk tovább, hiszen örömre teremtettünk. Ámen. /A Nagytemplomban 2019. március 31-én elhangzott igehirdetés írott szövege./

Takács Hajnalka II. éves teológus hallgató (részletek az igehirdetés írott szövegéből)

A Hírmondó minden kedves olvasójának Áldott Húsvéti Ünnepet kíván
a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség vezetősége és a Hírmondó szerkesztősége.

Felhívjuk a gyülekezet tagjainak figyelmét arra, hogy **Húsvét vasárnap 5:00** órai kezdettel **Hajnali Istentiszteletet** tartunk a **Nagytemplomban**. Az Istentiszteleten úrvacsoraosztás lesz.
Krisztus valóban feltámadt!

Intézményi híreink

Az ökumené megjelenése oktatási intézményeinkben

Közös hálaadás és templomlátogatás az óvodában

Óvodánkban a mindennapi áhítatok során közös énekekkel dicsérjük teremtő Urunkat, és mindennap hálát adunk életünkért, családunkért, óvodánkért. Hálát adunk az ételért, az italért és a lelki táplálékért, Isten igéjéért. Hittan foglalkozásokon az ó- és újszövetségi történetek megismertetése, és a tanítás szintén egységes alapokra épít.

Ezenkívül, minden évben ellátogatunk a közeli evangélikus, református, római- és görög katolikus templomokba, ahol a gyermekek elmondják, hogy ők melyikbe szoktak járni családjukkal.

Kovácsné Mráz Ágnes
óvodai intézményegység vezető

Szeretetteljes együttműködés a hitoktatók között az általános iskolában

A Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskolában az ökumené jó működése elsősorban az intézményben dolgozó különböző felekezetű hitoktatók segítőkész, és szeretetteljes együttműködésében mutatkozik meg. A városi ökumenikus imahéten az egyházközségünk igazgató lelkésze a liturgikus részben Ige felolvasásra iskolánk és óvodánk dolgozói köréből szokott bevonni szolgálókat.

A jövő tanévtől tervezem, hogy ökumenikus kapcsolataink erősödése céljából a januári hónapban vendég igehirdetőket fogok hívni a különböző felekezetekből. Munkálja Isten közöttünk az egységet az Ő akarata szerint, és adja, hogy mindannyian hűséggel ragaszkodjunk Őhozzá.

Zsarnainé Urbán Nóra
intézményi lelkész

Ökumenikus imahónap a gimnáziumban

A Kossuth gimnáziumban már évtizedes hagyománya van annak, hogy, januárban ökumenikus imahónapot tart a közösség. A hétkezdő áhítatot egy hónapon, vagy akár hat héten át vendég papok, lelkészek tartják.

Minden, az iskolában megjelenő felekezet lelkésze, papja saját liturgia alapján vezet áhítatot a diákoknak, akik így megismerkedhetnek egymás szokásaival, gondolataival. Az áhítat keretében a felekezet diákjai végeznek segítő szolgálatot. Ebben a tanévben Nagy József református lelkész, Pankotai József római katolikus plébános, Kocsis Dániel görög katolikus pap, és Csernák Erzsébet metodista lelkipásztor volt a vendégünk.

Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna
igazgatóhelyettes

Húsvéti készülődés az oktatási intézményekben

Jubileumi virágvasárnap az óvodában

Óvodánk ebben az évben elindulásának 10 éves évfordulóját ünnepli, és ez alkalomból az első virágvasárnapi ünnepségünkről készült fotóval köszöntjük a Hírmondó olvasóit. Azóta is minden évben hálatelt szívvel köszönjük az Úr Jézus bevonulását, érkezését és megváltó kegyelmét!

A gyermekekkel együtt a családok is örömmel jönnek el minden évben a Széna téri Kistemplomba, és vesznek részt az ünnepi istentiszteleten, ahol a gyermekek énekes-verses műsorral szolgálnak. Hisszük, hogy az Úr Jézus a gyermekek szívébe hintett magokat folyamatosan öntözi, táplálja és óvja, védi őket egész életük során. Erős vár a mi Istenünk!

Kovácsné Mráz Ágnes
óvodai intézményegység vezető

Ünnepi készülődés az iskolában

A Túróczy Zoltán Evangélikus Általános iskola 14 diákja virágvasárnapi ünnepi műsorral készült a húsvétra. A műsort április 14-én iskolánk dísztermében mutatták be az evangélikus gyülekezet tagjainak. Az alkalomhoz csatlakoztak az óvodásaink és Sztankó Gyöngyi lelkésznő kis ifis csapata. Igei szolgáló *Zsarnainé Urbán Nóra* volt.

Az iskolában hagyomány az ünnepi istentisztelet, ami ebben az évben kiegészült a 3. c osztály drámacsoportjának népszokásokat bemutató műsorával.

Urbán Miklósné Emese

Nagyhétfői elcsendesedés a gimnáziumban

A húsvétra való készülés a gimnáziumban a böjti időszak végén már elkezdődik. A nagyhetet minden évben közösen kezdjük elcsendesedéssel. Ezen az alkalmon délelőtt egy adott téma köré szervezett előadásokon, csoportos beszélgetéseken vesznek részt a diákok, majd közös ünnepi, úrvacsorás istentisztelet keretében ünneplünk. Nagyon szép szokás, hogy a nem evangélikus felekezetű, vagy úrvacsorára még nem jogosult tanulók áldást kapnak a lelkészektől a templomban, így lelkileg felkészülten várhatják a Húsvétot. Ebben a tanévben a csendesnap témája a misszió volt. Meghívott vendégeink ebben a témakörben meséltek élettapasztalataikról. A Bálint család gyermekei, Bálint Anikó és Márton a külmisszióról, Győri Péter Benjámin az ifjúsági misszióról, míg Molnár Erzsébet és a Roma Szakkollégium tagjai a romák és hátrányos helyzetűek között végzett misszióról beszéltek.

GYERMEKOLDAL

Az ÖRÖM dinamikája

Nem régen olvastam az interneten egy érdekes történetet. Egy gyülekezetben volt egy nagyon kedves hölgy, aki a szeretetvendégségeken a meghívottak körül szorgoskodott. Figyelte az asztalokat, és ahol szükség volt rá, azonnal ott termett, és tette a dolgát. Aztán az ebéd vége felé mindig megállt, a kezébe vett egy villát, felemelte, és azt mondta: „A java még hátra van! A java még csak most következik!” – És kihozta a süteményeket…

Évek múlva a hölgy megbetegedett, és magához hívatta a lelkészt: „Ha meghalok, kérlek, te prédikálj a temetésemen. A reménységről beszélj, helyezzétek mellém a kedvenc Bibliámat a koporsóba, és a kezembe egy villát tegyetek.”

„Egy villát?” – értetlenkedett a pásztor.

„Igen! Hisz’ tudod, a java még hátra van!” – mosolygott szelíden.

Ennek a hölgynek volt reménysége. Tudta, hogy bármilyen nehézséggel is kell itt a földön megküzdenie, a java ott vár rá Krisztusnál. Emiatt folyamatosan egy szebb és örömtelibb jövő lebegett a lelki szemei előtt, amiben találkozni fog Jézussal, az ő szeretett Megváltójával. Így könnyebben hordozta a bajokat is, az öröme pedig állandó volt! Az öröm a Krisztusban hívő ember kiváltsága! Mert **az igazi öröm állandó a Lélek által betöltött életben. Az igazi öröm Isten jelenlétéből és a Szentlélektől származik. Az igazi öröm a Lélek gyümölcse,** ezért nem a körülményektől függ, hanem az Istenhez való közelség határozza meg.

Isten gyermekeként **fontos különbséget tenni a dolgok között**, és meg kell tudni határozni a legértékesebbet, ami létfontosságú, ami kiváló. Így képes leszel időt és energiát összpontosítani arra, ami igazán fontos. Azok az emberek mély, erőteljes, befolyásos keresztyének, akik az életüket kiváló célokra összpontosítják, és nem hagyják magukat lebeszélni, eltéríteni azok miatt a dolgok miatt, amelyek kevésbé kiválóak és fontosak. Sok hívő keresztyén sajnos úgy él, hogy meg sem próbál különbséget tenni a dolgok között. Hagyják, hogy a körülmények irányítsák őket. A keserűség viharos tengerén terelgetik hívő életük törött darabkáit.

Ha növekedni szeretnél a hitben, akkor uralkodnod kell a hangulataidon, benyomásaidon! A Róm 12,2 szerint **meg kell változz értelmed megújításával, mert csak így tudod megítélni, hogy mi az Isten akarata, mi az, ami a legjobb, mi az, ami neki tetsző.** Túl kell jutnod a hangulataidon, a körülményeid keltette érzéseken!

Most lehet, hogy boldogtalan vagy, mert igazságtalanság, vagy nyomorúság ért, esetleg üldöznek a hited miatt. Légy erős és bátor, a boldogságod elillanhat, de az igazi öröm állandó! Jézus bátorítóan mondta: *„Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.* ***Örüljetek és ujjongjatok****, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.”* (Mt 5, 11-12)

Nézz reménységgel és örömmel a holnap elé! **Tudd, hogy Jézus, a te szerető Megváltód már készül visszajönni**, és egy csodaszép otthont készített neked. Lehet, hogy gondokkal küzdesz, de ne feledd el: **A java még hátra van!**

Hajagos-Tóth Katalin

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: **„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”**

Botos Krisztián, Bélteczki Nóra, Morauszky Tamás, Simon-Sajben Levente, Barca Dániel, Barca Bálint, Sugár Boglárka, Sugár Csenge, Szabó Gabriella, Daru Levente, Bárány Kata, Csabai Réka, Ndimanyika Lara, Szappan Szonyja, Farkas Martin Ákos, Gerzsenyi Gábor, Harman Zalán Marcell, Zink Kornél.

Házasságkötések: **„… Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”**

Jenei László és Demcsák Anikó.

Halálozások: **„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg…”**

Márföldi József (74), Jaczkó József (80), Hrenkó József (88), Pristyák Magdolna (81), Juhász Béla (71), Szegedi Mária Ágnes (60), István Pálné Simkó Anna (86), Gyurján András Lászlóné Szmolár Julianna (82), Magera József (84), Nagy László (63), Hornyák Károly (98), Nanszák József (77), Kiss Györgyné Liskány Erzsébet (76), Lázár Mihály (82), Kulcs Károlyné Szabó Anna (82), Brezina Csaba Tibor (49), Pazár Mihályné Závaczki Julianna (88), Papp István (42), Koczka Ilona (84), Palotai Éva (67), Mató Józsefné Garai Erzsébet (86).

Összeállította: Horváth Csabáné

Április havi előzetes

❖ Április 15-től 17-ig (hétfő, kedd, szerda) 18.00 órától Nagyheti sorozatot tartunk a Széna téri kistemplomban.

❖ Április 18-án, Nagycsütörtökön 18.00 órától lesz úrvacsorai istentisztelet a Nagytemplomban.

❖ Április 19-én, Nagypénteken ünnepi rend szerint 8.00, 10.00 és 18.00 órakor tartunk passiói istentiszteleteket a Nagytemplomban. A körzetekben a helyben meghirdetett időpontban tartunk passiói istentiszteletet.

❖ Április 21-én, vasárnap Húsvét I. napján a feltámadás hajnali istentisztelet úrvacsorával 5.00 órakor kezdődik a Nagytemplomban. Az ünnepi rend szerint 8.00 és 10.00 órakor lesz istentisztelet úrvacsorával.

❖ Április 21-én 18.00 órakor húsvéti ünnepi zenés áhítat lesz a Nagytemplomban, a gyülekezet énekkara, Elek Péter (orgona), az amerikai önkéntesek (ének, hegedű), Kiss Zoltán (orgona) és dr. Kovács László Attila (karnagy) szolgálatával.

❖ Április 22-én, hétfőn Húsvét II. napján 8.00 és 10.00 órakor tartunk istentiszteletet a Nagytemplomban.

❖ A húsvéti körzeti alkalmakra a helyben meghirdetett időpontokban kerül sor.

❖ Április 27-én egyházmegyei konfirmandus csendesnap lesz Olcsván.

❖ Április 28-án, vasárnap 18 órától a Nagytemplomban zenés áhítat lesz a Nyíregyházi Művészeti Szakgimnázium diákjainak és tanárainak közreműködésével.

Május havi előzetes

❖ Május 2-án, pénteken 16.00 órától kerül sor a Kossuth Lajos Gimnázium ballagási ünnepélyére.

- Május 2-től-5-ig evangelizációs sorozat lesz Mandabokorban Ittzés István nyugalmazott lelkipásztor szolgálatával.
- Május 13-tól-17-ig Házaspári hét lesz Biatorbágyon.
- Május 19-én, vasárnap 18.00 órától orgonazenés áhítat lesz a Nagytemplomban Kerekes Sándor orgonaművész szolgálatával.

Június havi előzetes

- Június 2-án 10.00 órától lesz a konfirmációi istentisztelet a Nagytemplomban.

Felhívjuk érdeklődő Olvasóink figyelmét arra, hogy a közelmúltban Magyar László, Labossa László és Endreffy Jánosné nyíregyházi kötődésű evangélikus lelkész, illetve diakonissza testvéreinkkel hosszabb életinterjúk készültek, amelyek elérhetőek innen: https://garainyh.blog.hu/2019/04/11/eletinterjuk_nyiregyhazi_kotodesu_evangelikusokkal

Garai András

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a 06-20/824-2306 telefonszámon, vagy a misi.melich@gmail.com email címen.

Köszönjük mindazoknak az áldozatkészségét, akik 2018-ban adományukkal támogatták egyházközségünket, ill. adójuk 1-1 %-át felajánlották egyházunknak és alapítványainknak.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

A másik 1 % a következő alapítványainkra adható:

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja. Adószám: 18801703 -1 -15

„Segítség Háza a tirpák utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti - és missziói programokat támogat. Adószám: 18151053-1-15

A Nyíregyházi Evangélikus Lelkészi Hivatal címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák (átmenetileg Eötvös u. 2.): munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma: CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2019. június 7.

Lapzárta: 2019. május 20.

Szerkesztőbizottság:
Adámi László, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, Márk Borbála, Nádasi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczánné Repka Jolán
E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu
Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.
Megjelenik kéthavonként.
Készült: A Grafit Nyomdában 1200 példányban.